

των Δυνάμεων τούς Στόλους
μόνος μου τούς δόγησά.

Σ Ένα νεύμα μου και μόνον τρομασμένοι κύπτιον δλοι
των Δυνάμεων οι Στόλοι,
κι' απ' όπισω μου τούς σέρνω
και' στο Φάληρο τούς φέρνω.
Πόλεμον θά σάς κηρύξω,
μπόμπαις τώρα θά σάς ορίσω,
μ' έπιασε μαγιά, τρέλλα...
ρίχνω μία στήν Καστέλλα,
κι' άλλη μιά στήν Ταραντέλα.

Βρέ Ρωμιοί, τραβάτε πίσω
πριν χαθήτ' έξ' όλοκήθρον,
μά κι' έκλεινους θά κτυπήσω
τούς Κινέζους του Φαλήθρον.

Θά γενή κακό μεγάλο...
δέν φοβόμαι να τά βάλω
μόνος μου και με την Κίνα...
μπάμ και τοττα, μπάμ κι' έκείνα.

Μην άφήσετε ρουθούνη,
κανείς οκτός, καμμιά χάρις,
τό προσάξουν οι Ρωμιοί
κι' ό νταής ό Λαχοβάργης.

Δαιμονιότγκα μαζί σας, και την Δεμονία' πήρα,
την δασάλα, πούτναι χήρα.

Μέ' φοριώθηκε και τούτη να την πάρω με τούς Στόλους
γιά να ρίξω σάν Ρωμιοίνα δύο μυθραλιοβόλους.

Σάν Λαχοβάργης σάς κινώ,
γενναίος στους άγώνες,
και τώρα βάζω' στο σκοπό
της γάμπαις της Κόλονας.

Και μπαλαρίνας θέλεις μέσ' στο ποδό σας γάλλ...
μη σάτε μπόμπαις δδκα μέσα στήν άμμοσούδα...
δέν έρω πώς μου' κάρπισος και τίποσους και πάλι
κι' έχω κρασοκατάνυξ' σπουδαία, βρέ παιδιά.

Ό Λαχοβάργης έφθασε να σάς ξεθεμελιώση,
κι' έδω μέσ' στο Ρωμαϊκό θέλω Ρωμιόνους νάβρω,
άν θμας ό βομβαρδιόμς ποθήτε να τελεώση
του Θανοπούλιου δώστε μου' λίγο χαβίρι μαύρο.

Βλαχιά, τούς βρόντους άκουσε και τούς Ρωμιούς συχώρα,
τροπαιοφόρος νικητής οί μπόμπαις θά πηδύω,
και σεις ό δύο ξόλινοι χασισοπάτι τώρα
γυρίστε μου τα πίσω σας να σάς τά βομβαρδίσω.

Τό ξόλινο ζευγάρι
'μαλετ' στον Λαχοβάργη.

Φ. — Δυπήσου μας, μεθόστακα,
με τον βαμμόνον μύστακα,
κράτιος, μπέκρο, τον θυμόν,
και μην άφείρης καθ' ήμων.

Π. — Βρέ Στρατηγέ, ληήσου μας, μη ρίξεσ μπάλα κι' άλλη,
μη θέλεις στο Ρωμαϊκό να φέρεις ξαφνικά,

κι' ό Κόντης λέγα καθ' αυτάς πώς θά καθυποβάλη
τά νέα νομοσχέδια τά Στραταιωικά.

Δυπήσου μας να σέ χαρώ,
πάψε τον τρόπο τον σκληρό,
και βάλε στο κρησά νερό.

Φ. — Βρέ Στρατηγέ, ποθ καθ' ήμων δεινός έγλωσοκούπιε
σάν λάλος χασομέρης,
Έτσι πώς τα κατόφερες τούς Στόλους της Εδράνης
έδω να μās τούς φέρεις;

Π. — Τι να σου κάνω Στρατηγέ με τούς πολλούς στεφάνους,
ποθ σούγορα δέν έχωμε κι' έμεις με τούς Ρωμιόνους,
άλλως τότε θάβλειπες σκουπίδι να σέ κάμω,
μά τώρα σχεδιάζομε πολέμους μες στήν άμμο.

Φ. — Ανάβαίς τα σχέδια τά βομβαρδιότιμά.
Π. — Περιμένε να μās έλθουν τάντιπορταλλικά.
Φ. — Προς τό παρόν, βρέ Στρατηγέ, σουλιδίς κι' έξέρεις,
και τον θυμό σου μισρά ό τοττα περιόρις,

Π. — Για του φρικτού βομβαρδιόμοθ τό κάσο σέ συγγαίρω
κι' άκου την δέσην ήμων και του Πανελληνίου,
άλλως τόν Ράλλη γρηγόρα θά πάω να σου φέρω
γιά να σέ δρώξη με φωνάς καθός τον Παινίου.

Φ. — Περιμένε να ξεραθθή πών νοσογόνον έλος.
Π. — Περιμένε τοδιόχισον και της Βουλής τό τέλος.
Φ. — Τα σχέδια τα καθ' ήμων ανάβαίς τ' άκούμη,
περιορίζου σάν κι' έμάς μόνον ές όμιλίς,
κι' έφέτος λην ό Βασιλέης δά πάη και στήν Ρώμη
γιατί κι' ό Βιτωρ, Στρατηγέ, της φίλης 'Ιταλίς
ύχει πικρό παράπονο πώς μέσ' απ' τό Παλάι
κανείς δέν' πήγε και σ' αυτόν γιά να του' πη σπολλάτη.

Π. — Ανάβαίς τα, Στρατηγέ, ποδοίς και πάλι τάπα,
κι' έφέτος λην ό Βασιλέης δά πάη και στον Πάπα.
Φ. — Φοβού μελιόσας τον Ρωμιόν άντάμεις και Στρατοίς.
Π. — Τός σφών ατιών, σφίον σφούς, τός κατά σφός σφούς.
Φ. — Τοδιόχισον' στο σπηνι μου μη ρίξης καμμιά μπάλα.
Π. — Και δειξέ μας παρακαλώ την χήρα την δασάλα.

(Έτσι παρακαλούσαε κι' οι δύο μ' όλοκλιους
τον τζογαδόρο του πυρός, τον μπέκρο του οιδήθρον,
πλήν άκαμπίτος ό Στρατηγός σέ τόσας παραλήσεις
έβγήκε και κατέλασε την Σούσαν του Φαλήθρον.)

Και κερκόσις ποικιλίας,
μ' άλλους λόγους άγγελίας.

Ραββίσις 'Ισακ ό Μι, τοτίσιον Ιστορία,
πώς τον ένένανσε κι' αυτόν ή του Χριστού λατρεία.
'Αμβράζης ό Νικόλαος ό συγγαρετής αυτής,
λεροήνυξ' έδύλατιος, μά και Καθηγητής.
Και τοττο τό θρησκευτικώς πολύτιμον βιβλίον
ύχει της Αναστάσιος τό Βιβλιοπωλείον.

Ό Μαριδάκης άδμων και σήμερα θά δώση
θαό παρασάσις τραγκαταίς, κι' άς τρέξουν δσοι κι' δσοι.